

Tempus. o sempiterna Romani Imperij gloria, o perenne deus!
 Quis Urbem hanc non perpetuo aeternata, perpetuo in splen-
 dore duratura sperat? Sed reprimo me arto. eadem Roma ipse
 semper, si corporum, aliorumq; cara providentia veretur semper,
 an non videtur asserere sibi vni omnia arrogare? abrogari sub-
 nos? Corpores n̄ iam oberrare plateas, sed alij q̄ substitutos
 frequentare popinas? n̄ seruari angulos domorum, ut illi
 sed insingere occulta tabernarum, n̄ disputare civium facultates
 ut afflictis opem ferant, aut augeant, sed inquirere fortunas, ut
 si, vel fraude rapiant. n̄ demq; flagitiosos debito plerumq; sup-
 plio, sed amicos in publico peccantes collaudare, inimicos
 ne occultis quidem perum quid peccantes arguere, et virga notare.
 Quis ergo et Roma, vni in felix respub. et quia sapientissimorum
 morum abicit corporum providentia, se in vitam coniecit ni-
 feriarum voraginem. si nim. navis ablato gubernaculo tempe-
 statibus diu agitata fluctibus deum sepelitur, sic pernis equile
 pernarum desituta subitio, summa intueri, curramq; altis,
 imas aliquis nata oberrare plagas, cogitur, sic ferocissimus
 nus ferarum domitor Leo pernegari amissa, rectore isto,
 fortitudinisq; clava, causa, minimarum avium pabulum
 efficitur. Tempus Ad. Venerabilis Loreo, conturbata sentis
 tan in mani ignorantia visibitudo turbare mentis mea auro.
 Ad quid conturbor? quid commoveor? cum eos mihi videam
 presentes Ad. qui et meum quos contendo sentiant, et pesto
 hanc nulli non rei exitiosam plagam satiniaro profingant
 tur ois. Itaq; quid in ablimiora popit videamus.
 In ipse Divina Hominis particula, in ipse Divina mentis Dosa
 compaq; corpore gubernatrice eadem anima ius dicere